DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
8. juni 1988 *

I sag 135/87,

Androniki Vlachou, tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 18 A, rue des Glacis, dog således, at advokat Patrick Weinacht, Luxembourg, under sagens behandling er indtrådt i stedet for denne, og der er valgt adresse på sidstnævntes kontor, 6, rue Heine,

sagsøger,

mod

Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, ved Michael Becker og Marc Ekelmans som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Revisionsretten, 29, rue Aldringen,

sagsøgt,

støttet af

Zizis Klapanaris, tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Aloyse May, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 31, Grand-rue,

intervenient,

angående en påstand om, at det statueres, at den afgørelse, hvorved Revisionsretten har afslået at udnævne sagsøgeren til sprogrevisor-ledende oversætter, samt den afgørelse, hvorved Revisionsretten har indledt en intern udvælgelsesprøve for institutionerne med henblik på at besætte to stillinger som sprogrevisor-ledende oversætter, er retsstridige,

har

* Processprog: Fransk.

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 20. april 1988,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 4. maj 1988,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 30. april 1987, har oversætter ved Revisionsretten Androniki Vlachou anlagt sag med påstand om, at det statueres, at henholdsvis den afgørelse, hvorved Revisionsretten har afslået at udnævne sagsøgeren til sprogrevisor-ledende oversætter, samt den afgørelse, hvorved Revisionsretten har indledt en intern udvælgelsesprøve for institutionerne med henblik på at besætte to stillinger som sprogrevisor-ledende oversætter, er retsstridige.

2 Androniki Vlachou deltog i en intern udvælgelsesprøve, nr. CC/LA/20/82, som blev afholdt med henblik på at besætte en stilling som sprogrevisor-ledende oversætter i den græske sektion af Revisionsrettens sprogtjeneste. På grund af udvælgelsesprøven udnævnte Revisionsrettens formand, i sin egenskab af ansættelsesmyndighed, ved afgørelse af 25. november 1983 Zizis Klapanaris, som var nummer ét på den af udvælgelseskomiteen opstillede liste over egnede ansøgere, til stillingen.

3 Denne afgørelse anfægtede Androniki Vlachou, der var opstillet som nummer to på samme liste, under et sagsanlæg for Domstolen, idet hun bl.a. gjorde gældende, at udvælgelsesproceduren på flere punkter var behæftet med retlige mangler.

4 I Domstolens dom i sagen af 6. februar 1986 (Vlachou mod Revisionsretten, 143/84, Sml. s. 459) udtaltes det:

»Det må derfor fastslås, at udvælgelseskomitéen har tilsidesat det almindelige princip om ligebehandling af deltagerne i en udvælgelsesprøve derved, at den først efter at have fået kendskab til ansøgernes kvalifikationsbeviser fastsatte fordelingsnøglen for de points, der kunne gives for faglig erfaring, hvilket indebar, at en af ansøgernes fremlagte kvalifikationsbeviser objektivt ikke blev bedømt korrekt (præmis 19).

Udvælgelseskomitéens afgørelse om fastsættelse af kriterierne for bedømmelsen af kvalifikationsbeviser med hensyn til ansøgernes faglige erfaring er således ulovlig, og denne ulovlighed rammer også den afgørelse, udvælgelseskomitéen traf vedrørende opstillingen af en liste over egnede ansøgere, hvorved ansøgerne blev opstillet i en bestemt rækkefølge, og som blev lagt til grund af ansættelsesmyndigheden ved afgørelsen om udnævnelse (præmis 20).

Da proceduren vedrørende udvælgelsesprøve nr. CC/LA/20/82 er ulovlig, må afgørelsen af 25. november 1983, hvorved præsidenten for Revisionsretten udnævnte K. til en stilling som revisor-ledende oversætter ved institutionens oversættelsestjeneste, derfor annulleres (præmis 21).«

5 Efter afsigelsen af dommen, hvorved udnævnelsen af Zizis Klapanaris blev annulleret, anmodede Androniki Vlachou ved skrivelse af 21. marts 1986 Revisionsrettens ansættelsesmyndighed om at udnævne hende til stillingen som sprogrevisor-ledende oversætter.

6 Ved afgørelse af 15. juli 1986 afslog ansættelsesmyndigheden at imødekomme anmodningen. Ved meddelelse af 26. august 1986 indledte ansættelsesmyndigheden derefter en intern udvælgelsesprøve for institutionerne (en interinstitutionel udvælgelsesprøve) (CC/LA/10/86) med henblik på at besætte de to, stadig ubesatte, stillinger som sprogrevisor-ledende oversætter i den græske sektion af Revisionsrettens sprogtjeneste.

7 Androniki Vlachou klagede over de nævnte afgørelser af 15. juli og 26. august 1986, men klagen blev afvist ved afgørelse af 29. januar 1987, hvorefter Androniki Vlachou anlagde denne sag.

8 Ved kendelse af 24. september 1987 har Domstolen (Første Afdeling) givet Zizis Klapanaris tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgtes påstande. Intervenienten har i sine indlæg for Domstolen fuldt ud tilsluttet sig sagsøgtes argumentation.

9 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Formaliteten

10 Revisionsretten har gjort gældende, at sagen må afvises, idet den, når henses til såvel sagens genstand som de fremførte anbringender, kun vedrører fortolkningen af Domstolens dom af 6. februar 1986. Sagsøgeren skulle derfor ikke have anlagt annullationssøgsmål, men have fremsat begæring om fortolkning af dommen, jfr. artikel 40 i statutten for Domstolen. Revisionsretten har i øvrigt anført, at søgsmålet ikke kan betragtes som en begæring om fortolkning, idet det ikke er rettet mod alle parterne i den sag, hvori der blev afsagt dom den 6. februar 1986, jfr. artikel 102 i Domstolens procesreglement.

11 I den anledning skal der tages stilling til, om søgsmålet udelukkende vedrører fortolkningen af Domstolens dom af 6. februar 1986.

12 Det bemærkes, at søgsmålet, således som det også fremgår af formuleringen af påstandene i stævningen, i det væsentlige tager sigte på at få annulleret de to afgørelser, Revisionsretten har truffet, nemlig dels afgørelsen af 15. juli 1986, hvorved sagsøgerens anmodning om at blive udnævnt til den pågældende stilling blev afslået, dels afgørelsen af 26. august 1986 om at indlede den interinstitutionelle udvælgelsesprøve nr. CC/LA/10/86.

13 Med hensyn til Domstolens dom af 6. februar 1986 forholder det sig således, at fortolkningen af dommen ganske vist falder ind under sagens genstand, men dog kun med henblik på afgørelsen af, om der kan gives sagsøgeren medhold i et af de anbringender, hun har fremført til støtte for påstanden om annullation, nemlig anbringendet om, at EØF-Traktatens artikel 176 er overtrådt.

14 På denne baggrund må det fastslås, at søgsmålet ikke kan betragtes blot som en begæring om fortolkning, jfr. artikel 40 i statutten for Domstolen, men at det må anses for et annullationssøgsmål, som er anlagt til prøvelse af de anfægtede afgørelser.

15 Søgsmålet kan således antages til realitetsbehandling.

Realiteten

16 Til støtte for sine påstande om annullation har sagsøgeren fremført tre anbringender, nemlig henholdsvis at EØF-Traktatens artikel 176 er overtrådt, at tjenestemandsvedtægtens artikel 29 er tilsidesat, og at der foreligger magtfordrejning.

17 Sagsøgerens første anbringende er, at ansættelsesmyndigheden for at opfylde Domstolens dom af 6. februar 1986, hvorved udnævnelsen af Zizis Klapanaris blev annulleret, skulle have udnævnt sagsøgeren til stillingen som sprogrevisor-ledende oversætter, idet sagsøgeren var den eneste anden ansøger, der var blevet opført på listen over egnede ansøgere fra udvælgelsesprøve CC/LA/20/82.

18 Hertil bemærkes, at den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, i henhold til EØF-Traktatens artikel 176, stk. 1, har pligt til at gennemføre de foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelse af Domstolens dom.

19 I det foreliggende tilfælde fremgår det klart af præmisserne til den pågældende dom, særlig præmis 20, at den retsstridige fremgangsmåde, der blev fulgt under udvælgelsesprøve CC/LA/20/82, også fik indvirkning på gyldigheden af den afgørelse, hvorved udvælgelseskomitéen opstillede listen over egnede ansøgere.

20 Denne liste kunne således ikke være et retsgyldigt grundlag for en udnævnelse. Heraf følger, at ansættelsesmyndigheden for at opfylde dommen ikke kunne træffe anden afgørelse end at afslå sagsøgerens anmodning om at blive udnævnt til sprogrevisor-ledende oversætter på grundlag af optagelsen på listen over egnede ansøgere.

21 Det første anbringende kan således ikke lægges til grund.

22 Sagsøgerens andet anbringende er, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat tjenestemandsvedtægtens artikel 29 ved at træffe afgørelse om at indlede en interinstitutionel udvælgelsesprøve, nr. CC/LA/10/86, i stedet for at lade den interne udvælgelsesprøve nr. CC/LA/20/82 gå om. Sagsøgeren har dog ikke anført nogen argumenter vedrørende dette punkt.

23 Dette anbringende kan ikke lægges til grund. Det tilkommer ansættelsesmyndigheden, under hensyn til den rækkefølge, der angives i tjenestemandsvedtægtens artikel 29, at afgøre, hvorledes en ledig stilling bedst kan besættes. Hvad det angår har ansættelsesmyndigheden, som Domstolen flere gange har fremhævet det (jfr. dom af 25. november 1976, Küster mod Parlamentet, 123/75, Sml. s. 1701, og dom af 14. juli 1983, Mogensen mod Kommissionen, 10/82, Sml. s. 2397), et vidt skøn med henblik på at finde frem til de ansøgere, der i særlig grad opfylder kravene til kvalifikationer, indsats og integritet.

24 Den omstændighed, at ansættelsesmyndigheden indledte en interinstitutionel udvælgelsesprøve i stedet for at lade den interne udvælgelsesprøve, som ifølge Domstolens dom af 6. februar 1986 ikke var lovligt gennemført, gå om, er ikke i sig selv ensbetydende med, at der er sket en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 29. Det er således allerede fastslået i Domstolens dom af 24. juni 1969 (Fux mod Kommissionen, 26/68, Sml. 1969, s. 31), at det ikke af denne bestemmelse følger, at ansættelsesmyndigheden er forpligtet til at følge en påbegyndt ansættelsesprocedure op med en besættelse af den ledige stilling.

25 Det må herefter antages, at ansættelsesmyndigheden ikke har tilsidesat de forpligtelser, der pålægges den ved tjenestemandsvedtægtens artikel 29, ved at indlede den interinstitutionelle udvælgelsesprøve nr. CC/LA/10/86 i stedet for at lade den interne udvælgelsesprøve nr. CC/LA/20/82 gå om.

26 Sagsøgeren har i forbindelse med sit tredje anbringende, hvorefter der har foreligget magtfordrejning, blot under den mundtlige forhandling anført, at ansættelsesmyndigheden ikke har forfulgt andre formål med afgørelserne end at undgå at udnævne hende til den pågældende stilling.

27 Det fremgår imidlertid af Domstolens praksis (jfr. dom af 25. november 1976, Küster mod Parlamentet, 123/75, Sml. s. 1701), at der kun kan antages at foreligge magtfordrejning, når der er ført tilstrækkeligt bevis for, at ansættelsesmyndigheden ved at træffe retsakten har forfulgt et andet mål end det, der tilsigtes med de pågældende bestemmelser. I det foreliggende tilfælde kan der — da sagsøgerens anbringende ikke er underbygget på nogen måde — ikke antages at være ført tilstrækkeligt bevis for, at der har foreligget magtfordrejning, så meget mindre som det fremgår af det foregående, at ansættelsesmyndigheden traf afgørelserne inden for rammerne af sit skøn og til opfyldelse af en af Domstolen afsagt dom.

28 Sagsøgerens tredje anbringende kan således heller ikke lægges til grund.

29 Da ingen af sagsøgerens anbringender kan lægges til grund, må sagsøgte frifindes.

Sagens omkostninger

30 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne, jfr. dog bestemmelserne i artikel 69, stk. 3, andet afsnit, om udgifter, som Domstolen skønner er forvoldt modparten unødvendigt eller af ond vilje.

31 I denne sag har sagsøgte og intervenienten nedlagt påstand om, at det pålægges sagsøgeren at afholde samtlige sagsomkostninger, idet søgsmålet hævdes at være udtryk for unødig trætte.

32 Dette kan dog ikke antages at være tilfældet, i det omfang søgsmålet har haft til formål at lade Domstolen efterprøve lovligheden af Revisionsrettens afgørelse om at indlede den interinstitutionelle udvælgelsesprøve nr. CC/LA/10/86. Procesreglementets artikel 70 bør derfor bringes i anvendelse til fordel for sagsøgeren. Sagsøgeren findes dog at burde afholde intervenientens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sine egne sagsomkostninger og intervenientens sagsomkostninger.

3) Sagsøgte betaler sine egne omkostninger.

Bosco Joliet Schockweiler

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. juni 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for Første Afdeling